

כי היות ולא נהגו בניהן כישראלים, היו נושאים את קרובותיהם האסורות עליהם בכרת, ומולידים מהן ממזרים.

והוסיף רב יהודה: **כי אמריתה קמיה דשמואל**, כשאמרתי לפני שמואל את דברי רב אסי, שעובד כוכבים שקידש בזמן הזה בת ישראל חוששים לקידושיו, כי שמא מעשרת השבטים הוא — הניח שמואל שהחשש הוא לממזרות, היות שבני עשרת השבטים הולידו בנים מגויות, ומחמת זה הם ממזרים.

ולכן **אמר לי**: אין הם ממזרים! היות ואין הבנים הללו ישראלים, אלא גויים, וגויים אינם ממזרים.

כי הכתוב האוסר נישואין עם נכרים, אומר "כי יסיר [הגוי שיקח את בתך] את בנך".

ומכאן אנו למדים, כי רק **בנך הבא מן ישראלית קרוי "בנך"**, ואין **בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך**, אלא **בנה!** (1)

שמא תאמר: **והאיכא בנות**, שנשבו על ידי הגויים, והבנים שלהן הם ישראלים ממזרים, כי:

ואמר **רבינא**, שמע מינה מהכתוב: **בן בתך הבא מן העובד כוכבים קרוי "בנך"**! [עיין לקמן כג א ביאורו]

תשובתך: **גמירי**, יודעים אנו במסורת

ומשנינן: **בדוכתא דקביעי!** במקום קביעותם של בני עשרת השבטים יש לחשוש אפילו שהם המיעוט, היות ו"כל קבוע — כמחצה על מחצה דמי".

והיכן הוא מקום קביעותם של עשרת השבטים?

כדאמר רבי אבא בר כהנא: מאי דכתיב [מלכים ב יח] **"וינחם בחלה ובחבור נהר גוזן וערי מדי"**.

חלה — זה חלזון.

א-ז **והבור זו חדייב**.

נהר גוזן — זו גינזק.

וערי מדי — זו חמדן, וחברותיה.

ואמרי לה: זו ניהר, וחברותיה.

"חברותיה" — מאן, מי הן?

אמר שמואל: כרך בשם **"מושבי"**, וכרך בשם **"חידקי"** וכרך בשם **"דומקיא"**. [ועיין הגירסא בקידושין עב א]

אמר רבי יוחנן: וכולן לפסול. שרוב האנשים במקומות הללו הם ממזרים. לפי שהבנות של עשרת השבטים התערבו בין הגויים, ובניהן ישראלים ממזרים.

אך שמואל סובר שישראל הבא על הגויה ולדה כמותה, והוא גוי. והלכה כשמואל. והוסיף הריטב"א כי לדברי הכל אין לחשוש בארצות הללו שמא הוא מבני עשרת השבטים שבאו על הגויה.

1. גוי שקידש בזמן הזה חוששין לקדושיו שמא מעשרת השבטים הוא, היות וסובר שישראל הבא על הגויה הולד ישראל ממזר וקדושיו קדושין, ושמא אדם זה הוא מבני השבטים, שבאו על הגויה, והרי הוא ישראל ממזר.